

Harmadnapon bekopogott

Messze álltam a templom-csendjétől

Szótlanul ajtót nyitottam

Átkarolta büntől terhes lelkemet

Újra megváltott a Megváltó

Szomjas lelkem hűs patak ölén

Nyugalmat nem talált meredek partján

Töviskoszorú-hídján menve

Szarvas-testem csendben megpihent

Térdre borulva szívem kezembe fogva

Lehunyt tekintettel felé nyújtottam

Keresztem terhét ismét vállára vette

Végtelen irgalmával felemelt